

Eilne Äripäev kirjutas, et sundüürnike ja noorte perede abistamiseks mõeldud Saviliiva projekt suundub allavett, kuna osa selle projekti raames ehitatud kortereid on juba müüki pandud. Lühikese ajaga on kinnisvaraportalidesse ilmunud kümmekond kuulutust, milles pakutakse müüa skandaalse Saviliiva korteriloosiga saadud vastvalminud kortereid ja maju.

Nagu mitmed keskerakondliku linnavalitsuse käivitatud Saviliiva projekti korteriloosis osalenutest juba 2006. aasta sügisel ütlesid, ei ajendanud neid loosis osalema mitte vajadus elamispinna järele, vaid pigem sülle kukkunud kingitus linnavalitsuselt - pakkumine, millest nende sõnul oleks rumal keelduda ja mis mahamüümise korral soliidset vaheltkasu töötas.

Koos kinnisvarahindade langemisega on Saviliiva elamispindade müügist loodetav kasum küll väiksemaks muutunud ja sõna-sõnalt „sundmiljonäridest” rääkida ei saa, kuid keskmiselt 350 000 kroonise kingitusega linnavalitsuselt võib siiski arvestada. Kuulutustes küsitakse ruutmeetri eest 25 000 – 31 000 krooni. Ja isegi kui vaheltkasu poleks, jääb endiselt püsti küsimus: miks üldse Tallinna maksukroonide eest maju ehitada, kui neid ei vajata?

Olen ka varem Saviliiva projekti otstarbekuse suhtes kahtlust avaldanud, nimetades seda õigusega Keskerakonna järjekordseks populistlikuks ja kalliks meetmeks Tallinna elanike rahakoti arvel. Kõik poliitilised algatused maksavad midagi, kuid Saviliiva puhul on hind eriti kõrge.

Seda lubatum oli, et Saviliival ei kontrollinud linn eeldust, kas soodsatele korteritele ja majadele kandideerijatel pole äkki elamispinnad juba olemas või siis on nad muu likviidse kinnisvara omanikud, mille arvel oma elujärge ise parandada. Ärksamatel peadel muidugi oli ja nii haistsid nad uut teenimisvõimalust.

Kuna nüüd on osa Saviliiva korteritest müüki paisatud, selgus *de facto*, et nende omanikel seda kinnisvara vaja ei läinud. Õnnelikud korteriomaniikud on seda ka ise ilma erilise süümepiinata tunnistanud.

Kui tahta tagantjärele tark olla, siis Saviliiva korteritele ja majadele oleks saanud esialgu teha üürilepingu koos hilisema väljaostu võimalusega fikseeritud hinna juures – kui uuselanike rahaline seis paraneb. See oleks n-ö kinnisvara ostuoptsioon, tänastes tingimustes igati mõistlik instrument.

Praegu on Tallinna linnal õigus kasutada oma eelisostuõigust Saviliiva korteritele. Tallinna linnavalitsus pole aga sellest võimalusest eriti vaimustuses ja võib-olla, et isegi õigusega. Äkki ongi parem tunnistada Saviliiva projekti luhtumist kui püüda seda reanimeerida...

Küll aga tuleks Saviliiva projekti ettevalmistajal, käivitajal, vedajal ja õigustajal, abilinnapea Taavi Aasal, võtta poliitiline vastutus ja astuda tagasi. Nii käituvad väärikad poliitikud ebaõnnestumiste korral, nii jääb neist kokkuvõttes hea mälestus ja nii omandavad nad krediidi uuteks võimalusteks tulevikus.

Ning et asi oleks konkreetne, mitte aga nõnda, nagu Taavi Aasa vastus Äripäeva ajakirjaniku küsimusele. „Kas see, et Saviliiva korterid kohe pärast valmimist müüki pandi, tuli Teile üllatusena?” – „*nii ja naa*”, siis esitan Taavi Aasale arupärimise üheainsa otsese küsimusega: härra abilinnapea, millal te tagasi astute?

Nikolai Stelmach
Linnavalikogu liige

Tallinna Linnavalikogu Kantselari
20.03.2008.a.
Nr. FI-11.2/303